

prima instanță: M. Iftodi

dosarul nr. 2ra-1748/17

instanța de apel: S: Procopciuc, E. Grumeza, Gh. Liulca

ÎNCHEIERE

27 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobănenau
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Mihail Teaburel și reprezentantul acestuia, avocatul Tamara Boubătrîn

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Anei Teaburel împotriva lui Mihail Teaburel, intervenient accesoriu Direcția economie, asistență socială și protecția familiei Edineț cu privire la desfacerea căsătoriei și determinarea domiciliului copilului minor și cererea reconvențională a lui Mihail Teaburel împotriva Anei Teaburel, intervenient accesoriu Direcția economie, asistență socială și protecția familiei Edineț cu privire la determinarea domiciliului copilului minor

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 02 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Mihail Teaburel și menținută hotărârea Judecătoriei Edineț din 18 octombrie 2016

constată:

La 27 martie 2016, Ana Teaburel a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Mihail Teaburel cu privire la desfacerea căsătoriei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 21 noiembrie 2010, a înregistrat căsătoria cu pârâțul Mihail Teaburel, iar din căsătorie, la XXXX, s-a născut fiica XXXX, care se află la întreținerea sa.

Menționează că viața de familie a eșuat.

Susține că după nașterea fiicei au apărut probleme de comunicare cu pârâțul, care a început s-o înjosească, făcând abuz de băuturi spirtoase.

Afirmă că ulterior, pârâțul a început să aplice asupra sa forța fizică, deși făcea acest lucru în prezența copilului.

Relevă că nici încercările sale, nici ale părinților pârâtului de a păstra familia nu au dat rezultat, ci din contra pârâtul se manifestă mai agresiv, invocând momente de gelozie neîntemeiate.

Invocă că la începutul lunii februarie 2015, a fost nevoită să plece cu copilul de acasă la părinții săi, deoarece au apărut probleme de sănătate. Stresurile și disconfortul psihologic acționau negativ asupra sa și a copilului.

Consideră că familia nu mai poate fi păstrată.

Solicită desfacerea căsătoriei între ea și pârât, înregistrată la 21 noiembrie 2010 sub nr. 17 la Primăria sat. Zăbriceni r-nul Edineț.

La 04 mai 2015, Ana Teaburel a depus cerere de chemare în judecată suplimentară împotriva lui Mihail Teaburel, intervenient accesoriu Direcția economie, asistență socială și protecția familiei Edineț cu privire la determinarea domiciliului copilului minor.

În motivarea acțiunii suplimentare reclamanta a indicat că fiica XXXX, născută la XXXX, după despărțirea sa de pârât din 11 februarie 2015, se află la educația și întreținerea sa, este foarte atașată de ea.

Menționează că necătând la faptul că a fost impusă să părăsească temporar domiciliul lor comun, trecând să locuiască la părinții săi, dispune de toate condițiile pentru un trai decent, fapt confirmat prin actul-concluzie de examinare a condițiilor social-locative din 27 martie 2015.

Solicită determinarea locului de trai al fiicei XXXX, născută la XXXX, cu mama Ana Teaburel.

La 27 iulie 2015, Mihail Teaburel a depus cerere reconvențională împotriva Anei Teaburel, intervenient accesoriu Direcția economie, asistență socială și protecția familiei Edineț cu privire la determinarea domiciliului copilului minor.

În motivarea acțiunii reconvenționale pârâtul a indicat că la 21 noiembrie 2010, a înregistrat căsătoria cu reclamanta la Primăria com. Zăbriceni r-nul Edineț, iar la XXXX, s-a născut fiica XXXX, care de câteva luni locuiește împreună cu el și se află la educația și întreținerea sa, iar între timp, copilul s-a atașat moral de el și de bunicii din partea tatălui.

Consideră că Ana Teaburel încearcă să ducă instanța în eroare.

Menționează că el este sănătos, încadrat în câmpul muncii, are casă de locuit, este apt să crească și să educă copilul minor, însă Ana Teaburel nu face față tuturor responsabilităților ce țin de îngrijirea, creșterea și educarea fiicei, aceasta nu reușește să creeze o relație afectivă, pozitivă cu copilul.

Consideră incorect de a stabili locul de trai al copilului minor împreună cu mama Ana Teaburel.

Solicită determinarea domiciliului copilului minor XXXX, născută la XXXX, împreună cu tatăl Mihail Teaburel.

Prin hotărârea Judecătoria Edineț din 18 octombrie 2016 acțiunea inițială a fost admisă, a fost desfăcută căsătoria între Ana Teaburel și Mihail Teaburel, înregistrată la 21 noiembrie 2010 sub nr. 17 la Primăria sat. Zăbriceni, r-nul Edineț, cu încasarea

la eliberarea adeverinței de divorț de la Mihail Teaburel în beneficiul statului a taxei de stat în mărime de 1000% din unitatea convențională (200 lei), Ana Teaburel fiind scutită de achitarea taxei de stat și a fost stabilit domiciliul copilului minor, XXXX, născută la XXXX, împreună cu mama Ana Teaburel

Acțiunea reconvențională a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 02 mai 2017 a fost respins apelul declarat de către Mihail Teaburel și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 27 iulie 2017, Mihail Teaburel și reprezentantul acestuia, avocatul Tamara Boubătrîn a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii inițiale și admiterea acțiunii reconvenționale.

În motivarea recursului au indicat că nu sunt de acord cu hotărârile judecătorești, deoarece instanțele judecătorești au apreciat eronat și arbitrar probele, fapt ce a dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale copilului minor, XXXX, născută la XXXX.

Menționează că conform actelor de examinare a condițiilor de trai ale mamei Ana Teaburel și ale tatălui Mihail Teaburel, s-a stabilit că condițiile de trai ale tatălui sunt mult mai bune ca ale mamei, cu atât mai mult că mama copilului în acea perioadă trăia temporar în casa părinților ei.

Suștin că din declarațiile părților și din declarațiile martorului Ana Țurcan s-a constatat cu certitudine că fiica lor practic nu a fost crescută de mama Ana Teaburel, dar de bunica Ana Țurcan și tatăl Mihail Teaburel și a fost crescută la domiciliul bunicii din sat. Zăbriceni, unde s-a deprins și este foarte atașată de acest domiciliu.

Afirmă că instanțele judecătorești, la stabilirea domiciliului copilului minor, nu au luat în considerare atașamentul copilului la condițiile de trai create de tata și la condițiile de trai create de mama.

Relevă că în cadrul ședințelor de judecată ale primei instanțe intimata a declarat că copilul a fost lăsat mai mult de 3 ani în grija părinților recurentului.

Mai relevă că comportamentul mamei față de copil era rece. Ea nu a trimis niciun ban pentru îngrijirea copilului.

Declară că la întocmirea avizului cu privire la stabilirea domiciliului copilului minor XXXX, născută la XXXX, reprezentanții autorității tutelare Edineț n-au dus careva convorbiri cu copilul minor pentru a stabili atașamentul copilului față de părinți, pentru a stabili care este opinia copilului în ce privește determinarea domiciliului cu unul din părinți.

Invocă că în instanța de apel, în prezența psihologului, care a fost invitat personal de către intimată, a fost ascultată opinia copilului pentru a stabili atașamentul acestuia față de părinți și a stabili cu cine din părinți se simte mai bine.

Suștin că în sala de ședințe de 3-4 ori copilul a trecut pe lângă psiholog și mama sa, dar s-a oprit în brațele tatălui său, pe care îl cuprindea și îl ruga să treacă lângă ea în prima bancă, fapt ce confirmă că copilul este foarte atașat de tatăl său.

Menționează că instanța de apel eronat a dat apreciere atașamentului copilului față de tată.

Relevă că copilul destul de ferm, clar și concret a declarat în ședința de judecată a instanței de apel că vrea să locuiască cu tata, dar cu mămica nu vrea să trăiască și l-a desenat pe tătucul singur, fără mămica.

Afirmă că instanța de apel nu a luat în considerare dorința copilului, care a fost audiat în ședința de judecată, precum și concluzia intervievatorului, prezent la audierea opiniei copilului, care destul de clar a declarat că atașamentul copilului este destul de stabil cu tata, cât despre mamă are blocaj, vorbește cu greu.

Invocă că instanțele judecătorești, la stabilirea domiciliului copilului minor, erau obligate să respecte dreptul și interesul legitim al copilului de a locui cu tatăl său, față de care este foarte atașată, fapt confirmat de însăși intimată.

La 22 septembrie 2017, Ana Teaburel a depus referință la cererea de recurs declarată de Mihail Teaburel împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 2 mai 2017, prin care a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil și neîntemeiat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că la 12 iunie 2017, recurentul a recepționat copia deciziei instanței de apel (f. d. 156, vol. II) și la 27 iulie 2017, acesta a depus cererea de recurs (f. d. 167, vol. II).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Mihail Teaburel și reprezentantul acestuia, avocatul Tamara Boubătrîn nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Mihail Teaburel și reprezentantul acestuia, avocatul Tamara Boubătrîn, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Mihail Teaburel și al reprezentantul acestuia, avocatul Tamara Boubătrîn ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Mihail Teaburel și reprezentantul acestuia, avocatul Tamara Boubătrîn se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță